

Něco z cesty na Jih

III. DO GALVESTONU A PŘES HOUSTON DOMŮ.

Na pondělek byl projektován výlet do Galvestonu, avšak nebyl mého bratra, jenž ze svého dlouhotrvajícího cestování jest zvyklým vstávat v kteroukoliv dobu noční, nebylo by k tomu došlo. Nejel si ce vlak nijak časné, ale někteří členové naší družiny nebyli by snad vstali ani v poledne, nebyti toho nenastálého hartusení na ně.

Vyjelo nás z Rosenberg pět, pp. Popp, Kunel, Malý, můj bratr a já. Pp. Chadil a Pták měli přijeti odpoledne automobilem do Houston, kde měli jsme se všichni sejíti a rozloučiti, což se také stalo. Z Rosenberg jest do Galvestonu asi šedesát mil a jede se přes řeku Brazos, která v minulých dnech takové hrozivé spousty způsobila. Na onu stranu k Rosenberg jsou však břehy vyšší a proto řeka přelila se ponějvíce na stranu druhou, zatopivši celé poříčí.

Je to zcela jiný kraj, než na jaký jste uvyklí, který před vašima očima se rozprostírá, když se blížíte k přímoří. Nejsou to již ani bavlnová pole, jako výše na severu, ale oranžové a fíkové háje, cukrová třtina a sorghum a dosti rýže se již tam pěstuje. Překvapí ly mne oranžové sady, neboť domníval jsem se, že tento průmysl jest teprve v počátcích a zatím některé jsou v rozleze mnoha set akrů a stromky pěkně vzrostlé. Kolem staničních budov dráhy Santa Fe, které jsou všechny stavěny v missijním slohu, kvetly různé a jiné květiny a tráva byla sytě zelená, jako u nás v červnu. Na místě zdejších stinných a o krasných stromů jsou všude palmy. Kolem nádražní budovy v Rosenberg jsou nádherné bananové stromy, na nichž bylo dosti tohoto tropického ovoce.

Viděl jsem úřední zprávu, že půda v přímořském Texasu má více humusu a jiných živých látek, než kdekoli jinde ve Spojených Státech a die toho, co jsem spatřil, nepochybují o tom v nejmenším. Jest tak bohatá jako v údolí Nilu. Než není účelem těchto statí, psát s této stránky o největším státu Unie, který bude někdy žít třicet a snad více milionů obyvatel; pravil jsem z počátku, že o této cestě budu psát, jako kdyby jenom pro zábavu byla bývala podniknuta, a od toho nemíním se uchýlit.

Když jsme se blížili ku Galvestonu, pozornost moji upoutali v dálece veliké budovy, o nichž bylo mně vysvětleno, že jest to Texas City, kde přítomně táborí naše vojsko, hotové vtrhnouti do Mexika, kdyby se nutnost toho ukázala. Jest to nejdokonalejší tábor se stanoviska zdravotnického, v němž střevní tyf a nemoece toho druhu, které naše vojsko v táboře kosily po stech za války Španělské, jsou skoro neznámé. Jak vrehní velitel, gen. Carter, ve své zprávě onehdy oznámil, vojsko denně se eviči, koná dlouhé pochody a taktické manévry a jest vůbec pro činnou službu tak připraveno, jako málokterá armáda kdy byla. Také v Galvestoně jest silná vojenská posádka a město dobře chráněno dalekonosnými děly.

Galveston mohl by býti nazván městem divů, nebo městem skutečných nemožností. Leží na ostrově, odděleném od pevniny mořským průlivem asi tři míle širokým. Přes tento průliv jezdily vlaky po mostech, po nichž v Evropě lidé bali by se jezdit s těžšími povozy. Mosty tyto byly strženy hroznou příbojovou vlnou, která skoro celé město zničila a tisíce lidí zahubila. Z těch mostů zbyly pouze řady kolů a dnes jezdí vlaky po mostě, jakých jest málo na světě. Jest to vlastně obrovský obloukovitý viadukt z oceli a betonu (concretu) s otáčivým mostem pro příhodnou loď Jan na něm položený několikaleté koleje a mimo to vede tam široká silnice pro vozy. Než mně všimnu, co stál tento most tři vlny, došlo mi, že jest to hodné milionů dolarů. Městem divů jest Gal-

veston ještě z té příčiny, že celá jeho úroveň byla zdvižena o dvaáct stop a kolem břehu mořského zbudována hráz, proslulá galvestonská "sea wall", která jest jednou z nejpodivuhodnějších konstrukcí na světě. Byla částečně postavena městem, částečně spolkovou vládou pod dozorem armádních inženýrů. Tak zabezpečil se Galveston proti mořským bouřím a jest bezpečěn i proti takové děsné příbojové vlně, která v onu hroznou noc miliony tun vody na město vychrlila. Jest sotva druhé město na světě, které by mělo takovou proměnu, jako má Galveston za touto mořskou hrází.

Galveston jest druhým Atlantic City pro onu část země, cílem tisíců výletníků v létě a až pozdě do zimy. Při břehu jsou veliké plovárny, restaurace, tančírna a million-dollarový hotel Galvez. Viděl jsem hotely v New Yorku a jiných městech východních, které postaveny byly s pečlivým ohledem na pohodlí, libůstky a všechny choutky americké peněžní aristokracie, ale co do krásy, elegance a vkusu, neviděl jsem druhého takového, jako jest million-dollarový hotel Galvez. Jest nádherný z venčí, s třemi krásnými uzavíracími trávníky, jímž vedou široké cesty, mezi keřmi a stromovím, jeho poloha jest velkolepá, s oceánem pod okny, avšak vnitřek nezůstává za tímto efektem, k nimž příroda hodně přispěla. Jest zařízen s orientálským přepychem, ale není tu takového přepychu, jako v těch proslulých východních hotellech. Dolní sň jest jako chrámová loď a skoro jeden městský blok dlouhá. Stěny, sloupky, pilíře, všecko jest z bílého mramoru a vedle této barvy převládá barva zlatová. I židle, stoly, pohovky, všecko jest bílé, záclony ze žlutého hedvábí a proti této bělosti ostře kontrastují černé úhory čističek a jiných zřízených hotelu. V obou stranách křídlech dole jsou tak zvané slunečné jídelny s nesmírně širokými okny. Parlor pro dámy, v němž nalezá se skvostné piano a na stěnách nádherné obrazy v olejových barvách, jest vlastně veliký sál a stejně prostornou jest kuřárna pro mužské hosti. Jest vám skoro až tesknou, vejdete-li do dolní dvorany hotelu dopoledne, kdy jenom málo lidí jest tam, neboť jako v klenbě chrámové se rozléhají vaše kročeje po mramorové podlaze. Koupil jsem si na památku tři fotografie, z nichž jedna představuje venkovní pohled na hotel, dvě jsou pohledy na vnitřek.

Galveston leží v mírném pásmu, ale co do vegetace a květeny mohl by býti zrovna tak někde v Jižní Americe. Rozhlédnete-li se od krásné allegorické sochy "Patriotism" (Vlastenectví) po obou stranách po nejkrásnějším tavním boulevardu, vidíte samou zelen, ale ani jeden ze stromů, na něž zde na severu jsme zvyklí, samé palmy a jiné tropické rostlinstvo. Ona socha "Vlastenectví" byla postavena a věnována městu Isaacitou Rosenbergem, jenž na památku své zesnulé ženy postavil tam též nemocnici a jiné lidumilné ústavy.

Galveston na několik roků se zarazil ve svém vzrůstu, ale nyní opět prosperuje a jest tam živo jako ve všech přístavních městech. Několik velikých budov jest rozestavených a občanstvo věří ve velikou budoucnost města. Zašli jsme do jedné hostinské místnosti krásně zařízené, kde měli na čepu pouze importovaná piva, což již samo o sobě zdálo by se svědčiti o prosperitě.

Pochýbvali jsme u p. Křížana, jenž vlastní v Galvestonu hotel a ve 2 hodiny vyjeli jsme po elektrické dráze do Houstonu, kde měli jsme se naposled sejíti a rozloučiti. Trati elektrické dráhy vedou úrodnou krajinou a od ní, že všecko jest rozehráno na menší farmy, většinou pro sázení a zahrádnictví. Ačkoli jest již po sklání, na jednom oranžovém stromku zabíhl jsem pěkně urodě. Že jsou na Jihu poňikaví lidé, dá se souditi i z toho, že již

na několik mil od Houston jsou prerie rozděleny na subdivise, ulice a loty, kterážto předměstí mají vesměs krásná, svůdná jména a na velikých návestích každý může si přečísti, jaké štěstí udělá, když si tam lot zakoupí, pokud nebudou všechny rozehrány.

Do Houston přijeli jsme kolem půl páté, a když dali jsme si naše věci na nádraží, odkud v 10 hodin měli jsme vyjeti, šli jsme do středu města. Nádraží v Houston stojí za zmínku, neboť bylo by o krásou každé metropole a jest nejlepší důkazem, že dráhy mají již důvěru v budoucnost tohoto města. Ani ve městech s půl milionem obyvatelů nenajdete nádraží tak prostorného, prakticky zařízeného a s takou nádhrou postaveného. Houston jest nazýván Chicagem jihužápadu a toho jména si zasluhuje.

Dohodli jsme se, že sejdeme se v jedné restauraci, která, kromě výbornou kuchyní vyniká též znamenitým mnichovským a bylo krátce po páté hodině, když přijeli v automobilem pp. Chadil a Pták a náš šofér z toho neblahého výletu, p. Chernoský. Týž ukázal nám ruce, které dosud nesly známky jeho zápolení s automobilem. Nebylo nám zle v té restauraci, naopak zcela dobře, blaze, a když nadesel čas rozehodli, skoro jsme litovali, že nemohli jsme zůstatí déle. Nejdříve odejeli pp. Chadil a Chernoský, můj bratr jel po jiném vlaku, p. Pták jel pouze v denní káře, poněvadž v noci musil přeseďati, kdežto my čtyři, pp. Popp, Kunel, Malý a já, měli jsme až do Kansas City "drawing room", kde nám nikdo nepřekážel a my také nikomu. Mělo to ještě tu výhodu, že mohli jsme kouřiti, nikoho to nepěchalo do očí, když si starý Kunel šmápl, nebo když si přihnul — a konečně také my ostatní — "živé vody".

Do Kansas City přijeli jsme ve středu ráno a našli na snídaeni do Blossom House, naproti od nádraží, a tam se něco stalo, co mne na starého Kunela bude vždycky mrzet. Sbíhl jsem, že nejsem na jeho pohřeb přijedl — budu-li dle živ, nežli on — ba že teď nad ním udělám, a starý Kunel, když už jsme se měli za půl hodiny rozejíti, povídá: "Však jsem rád, že už se tě zbavím, ty jsi se mne natrápil." A bylo to pro maličkost. Když jsem sepsoval pro čističku objednávku, co si kdo přeje k snídaeni, starý Kunel, že chce vejce na měkko vařená a napomíná mne, "ale řekni, aby byly teplé" a já pouze poznamenal, "podívejte se na Kunela, on myslí, že v Kansas City vaří vejce v ledové vodě."

Ono konečně toho bylo více, co jsme si řekli, ale starý Kunel také nezůstane nikomu nic dlužen, a když jsme v pondělí vstali u Chadila, povídá, "ale poslechni, to bylo všechno jen tak spásem" a já jej ujišťoval, že nikdy jsem nevěřil, že bysme se mohli za cestu zle do Rosenberg mně zcela důvěrně sdělit, že mne shodí s vozu do "kryku", nepřestanu-li jej "dopalovat" a domluvili jsme se vůbec přátelsky a úcty uzavřeli.

Všecko to vlastně začalo s tím automobilem. Když jsme vyjeli z Rosenberg, starý Kunel začal všeti rouhavě řeči a já mu stále říkal, že se nám něco stane a také stalo a nikdo mi nebudě zasířevati, že potom důsledně na něho vinu jsem svaloval. Pravda, když bylo zle, starý Kunel vzýval Pannu Marii svatohorskou, aby nás vysvobodila, ale to už bylo pozdě. Za to jsem měl z Kunela radost, jak se polepší. Když jsme přijeli do Rosenberg a zastavili před Chadilovými, povídá: "Buď já — nebo Páně pochváleno, už jsme tady."

My dva, p. Malý a já, přijeli jsme do Omahy ve středu večer před dnem dikčváznání a také společně zastavovali z Chicaga byli večer doma, asi o čtyři hodiny později, nežli my. Pan Malý dal cestu k domovu nastoupil ve čtvrtek odpoledne. Myslím, že všichni hodně dlouho budeme si na ten výlet vzpomínati a nejvíce my tři, na tu pouť texasskými prerie.

Z NEBRASKY

— Stádo antilop, čítající více než padesát, bylo viděno pasoucí se západně od Sidney minulý úterý, byvši tam zahráno s hor sněhovou bouří. Státní hajní z Nebrasky a Colorado chrání stádo před honci. V Nebrascce bývalo hodně těchto ušlechtilých zvířat, proto se nazývá státem antilop, avšak nyní jsou velmi vzácná.

— O pozůstalost po Johnu O'Connorovi, samotáři, jenž před několika měsíci zemřel v Hastings, zanechav za \$100,000 jmění, přihlásilo se na 150 "dědičů", z nichž každý snaží se svůj nárok na příbuzenstvo se zesnulým dokazovati. Okresní soudce ustanovil dva administrátory, z nichž každý bude dostávatí asi \$150 měsíčního platu a nikdo nemůže ani z daleka předpovídati, kdy bude pozůstalost konečně vyřízena. Mrtvola O'Connorova dosud jest držena u pohrobka, kde zůstane až o dědičtví bude právoplatně rozhodnuto a to může býti hodně dlouho, tak že i pohrobek bude mít dosti důkladný účet. Rovněž stát předložil svůj nárok na pozůstalost, z toho důvodu, že není žádných zákonných dědičů.

— Během minulého berního roku vybráno bylo v Nebrascce \$2,697,049.76 na vnitrozemských daních a výlohy úřadovny kolektorů byly \$56,857.20.

— Henry Timpke, 40-letý, spáchal sebevraždu otrávením se ve svém domově v Grand Island minulý úterý, den po udělení rozvodního dekretu jeho ženě, které rovněž děti byly přiknuty. Timpke byl farmářem až do několika roků, kdy se přestěhoval do města.

— H. I. Bacon, asi 60-letý, jeden z nejstarších osadníků okresu Richardson, když psal check na bance v Dawson a rozmlouval s kassírem, náhle klesl mrtev k zemi. Srdceční mrtvice přivedla nešťastkánv skón. Po Baconovi zůstala vdova a několik dětí.

— Soudce Hollenbeck v Albion odsoudil minulý úterý Hugh Simmso do trestnice na lhůtu od tří do dvanácti roků pro oloupení státní banky v Primrose 4. prosince. Carl Parsen, jenž byl rovněž na loupeži sčásten, byl odsouzen do trestnice na lhůtu od tří do desíti roků. Oba se přiznali k vině a žádali mílost od soudu.

— Požár zaviněný výbuchem gasolinu, zničil Syfertovu automobilovou garáž v Ainsworth ve středu odpoledne. Shořelo tam deset automobilů a celková škola jest \$12,000.

— Slečna Jean Townsendová z Beatrice obdržela zprávu z Des Moines, Ia., že vyhrála svoji při o \$5,000, které jí odkázal její snoubenec, William T. Sowers z Des Moines, pojišťovací jednatel z toho města. Týž byl smrtelně zraněn na honbě a o pozůstalost soudili se příbuzní, kteří dokazovali, že slečna Townsendová neměla na ni právo a vyhráli před krajským soudem, avšak vrehní soud rozhodnutí toto zvrátil.

— Minulý týden konána byla v Hastings drůbežnická výstava, na níž vystaveno bylo asi 1,500 kusů drůbeže.

— Město Superior odhlasovalo si za \$22,000 dluhopisů na zavedení vodovodu.

— Výlohy spojené s vedením státní university za šest měsíců skončivších 30. listopadem, obnášely celkem \$502,841 dle zprávy předložené guvernérnu Marchesidovi minulou středu. Jednotlivé položky jsou: Služné a mzdy, \$177,727; vydráování, \$142,094; trvalá zvelebení, \$85,075; zvláštní činnost, \$97,943.

— P. Elizabeth Johnsonová, 82-letá, ubohela v neděli večer v domově své vnučky severně od Craig. Byla samotná v domě v osamdnou ebvili, avšak převládá mšičná, že rozdělkvača oběh pomoci petroleje. Když spatřena byla venku, byla již zahabena plameny. Stařena byla zvládnuta od r. 1863 a do země této se přistěhovala ze Švédaka s dvěma dětmi v 1882. Jedna z těchto jí přežila.

— Týž den organizováných zemědělství v Lincoln od 19. do 23. ledna, slibuje býti velmi zajímavým

pro hospodyně našeho státu. Několik demonstračí, výstavek a přednášek jest projektováno na úsporu práce, snížení výloh živočišné výroby, zvýšení štěstí domova. Zde jsou některé z chystaných zajímavostí: Výstavka práce úsporné kuchyně a domácích příruček na státní farmě. Demontrace ve vaření na státní farmě. Výstavka ovoce, s ukázkami vaření jablek, v Auditoriu. Domáci nasolená masa, sekání, vaření a úprava mas, v Auditoriu. Výstavka kukurice, v Auditoriu. Kukuřičné pokrmy a jejich příprava. Pohyblivé obrázky a dětské výstavky na státní výstavě. Pohyblivé obrázky znázorňující přírodní zdroje Nebrasky. Žádné vstupné nebude čítáno do Auditoria.

— Ve městě Crawford, oheň vzniknuvší v tak zvaném Syndicate bloku minulý čtvrtek čítá ráno, způsobil za \$30,000 škody.

— Farmáři ze západní části Nebrasky, kde se hojně pěstují brambory, hodlají důrazně protestovati proti zrušení karantény na cizí brambory, nyní udržované federálními úřady. Tvrdí, že prý suchá plíseň, která tolik škodí na bramborech způsobila, byla sem zanesena z ciziny. O zrušení karantény na dovoz brambor nejvíce se usiluje z Irska.

— Obyvatelé města Tecumseh jsou doplněni, že telefonní společnost, aby vyhověla ediktu komisaře práce Poole o počtu pracovních hodin, nechává město každou noc bez telefonní služby dvě hodiny. Tecumsehští podali stížnost státní železniční komisi.

— Ruth Hollingerová, 12-letá a polonosiřelá, jest asi tou nejlepší hospodynkou v Kearney, praví její otec a zde jsou přičiny, proč: Nevynechala jediný den školy tento podzim, měla vždycky jídlo včas a zavafila téměř 400 kvartů ovoce pro rodinný stůl.

— V nebraské státní knihovně nalezá se několik knih, které byly tištěny v tiskárně Benjaminu Franklina a nejstarší z nich jest z r. 1752. Její titul jest "Hlasování a jednání domu zástupců provincie Pennsylvania v roce 1682." Také jsou tam knihy tištěné v Anglii již v r. 1581.

— William Selwanke ze Stanton, jenž asi v 70 letech se oženil s dčivětem 18-letým, vymohl si rozvod před soudcem Gravesem minulý týden. Dle jeho svědectví mladá ženaška utratila \$5,000 za pět a půl měsíce a pak odešla s ním žíti.

— Progressivisté ve státě našem postaví prý samostatný listek v příštích státních volbách a soudce Arthur Wray z Yorku bude jejich kandidátem pro úřad guvernéra. Také budou prý postaveni kandidáti do kongresu a do sněmu.

— W. J. Bryan, sekretář státu, bude hlavním řečníkem na výročním banketě klubu obchodníků v Lincoln 6. ledna. Thémata jeho řeči bude "Nová éra".

— Smečka chrtů vrhla se minulou sobotu na Kláru, 4-letou deersku A. K. Dobeše od Ansley a zle jí zranila. John Carothers, vlastník psů, vypravil se s nimi na lov vlků a zastavil se u Dobeše. Když šel v obydli, psi vrhli se na divku a pokoušeli ji na rukou a v obličej.

— Zpráva, předložena guvernérovi správcem státní trestnice Fentonem, zjevuje některá zajímavá fakta o tomto státním ústavu. Příjmy jeho od kontraktorů za zaměstnávání vězňů byly prý \$39,000, když se počítá do toho úspora dočasná dodáváním elektřiny do jiných státních ústavů a na výplatě dočasně bylo úspory \$250 měsíčně. Obázně zmíňuje se správce v experimentu se zaměstnáváním vězňů na okolních farmách a ve městě úplně bez dohledu začal obdržel stát přibližně \$1,000. Tento výdělek jest však vedlejší a hlavní věcí jest, že ani jediný z vězňů nepokoušel se o útek a všichni se vrátili, když lhůta jejich zaměstnání vypršela. V tom vůli p. Fenton důkaze, že ani trestanci nejsou proti pojmu stí a že mohou se o

pětně uplatnit v občanském životě, když se jim podá ruka pomoci.

— Lawrence King, syn Franka Kinga, zámožného farmáře bydličého severovýchodně od Angus, spáchal sebevraždu minulý pátek oběšením. Čítal 25 roků věku a v poslední době, od podstoupení operace na zánět slepého střeva, zdraví jeho bylo chabrné.

— Arthur Dern, z Fremontu, 23-letý, usmrcen byl v Lowden, Ia., v pátek večer, když nalezal se na cestě do Chicaga s nákladem drůbeže. Byl zaměstnán u Fremont Pure Butter Company, kteroužto firmou byl poslán do Chicaga. Narodil se v Hooper a do Fremontu se přistěhoval před sedmi léty se svojí ovdovělou matkou, bratry a sestrami.

— Před distriktním soudem v Madison vdova p. Bergmanová obdržela rozsudek na \$9,000 proti hostinskému Martinu H. Spornovi z Norfolkku a několika ručitelským společnostem za smrt svého manžela. V žalobě tvrdila, že muž její v Sporna se opil a ve stavu tom byl přejet vlakem dráhy Northwestern v Norfolk Junction a usmrcen.

— Čistě zařízený a těmi nejlepšími viny, kofalkami a likéry zásobený

HOSTINEC, vlastní JAN LÍBAL, 13. a William ul., Omaha.

Výborné pivo stále na čepu. — Chytný lunč.

Rodiny

Mnoho se jich usadilo v nových krajích země a dělájí peníze. Jest příležitost pro vás, abyste se usadili. Máme informace o tisících akrech nevzdánné půdy, zavoláních pozemků, lesnaté země, ovocné půdy, atd. podlé trati systému drah Union Pacific

Informace zdarma na požádání. Píšte ještě dnes na

R. A. SMITH, kolonizační a průmyslový jednatel Union Pacific Railroad Co., Room 2021, Union Pacific Building, OMAHA, NEBR.

LINCOLN HIGHWAY AUTOMOBILE CO.

Jediná česká automobilová dílna v Omaze

Telefon Douglas 2510.

Správy zaručené na zdejších i cizozemských karáčech.

Svazování vnitřních i venkovských gum.

Píšte si o ceny!

Zvláštní pozornost věnuje se objednávkám z venkova.

1903 So. 13. St., OMAHA, NEB.

Jako každý rok, tak i letos nabízíme našim celoročním předplatitelům následující

KALENDÁŘE

— na rok 1914 jako —

PREMIE

AMERIKAN—

všeoebeně uznávaný za jeden z nejlepších kalendářů vůbec

— jako premie za doplatek 30c — jinak se prodává za 50c — poštou 60c.

Kalendáře z Čech:

PEČÍRKŮV—

nejoblíbenější kalendář ze staré vlasti — vyznamenává se tentokráte zvláště množstvím putavé četby — jako premie za doplatek 10c — jinak se prodává za 25c — poštou 30c.

VELKÝ SLOVANSKÝ—

obsahuje řadu zajímavých povídek s příslušnými vyzobrazeními — jako premie za doplatek 10c — jinak se prodává za 25c — poštou 30c.

RESEDLIDU—

obsahuje množství naplněných povídek, provázených patřivými vyzobrazeními — jako premie za doplatek 10c — jinak se prodává za 25c — poštou 30c.

Čečteli s zajistiti některý z jmenovaných kalendářů, neodkládejte se zasláním předplatného a nepatrného doplatku na premií. — Píšte ještě dnes na:

POKROK PUBLISHING CO.

1417-1419 So. 13. Str.

Omaha — Nebraska.